

یک تیم، ۳ جام و تنها یک مهاجم تخصصی

سفارش شیشلیک بدون دندان

مهدی طاهرخانی

روزنامه‌نگار

ناگهان برای نخستین بار در سال ۱۴۰۲، قطار پرسرعت قرمزها به پیچ فریبنده و به ظاهر ساده ذوب‌آهن رسید و خوش‌شانسی بود که نیاخت. در دنیای موازی، شامگاه پنجشنبه ۲ شهریور ۱۴۰۲ یکی شبیه لوکادیا، عیسی آل‌کثیر سالم و آماده‌ویک نسخه سفارشی شهریار مغالو، در خط حمله پرسپولیس حضور داشتند. احتمالاً در آن دنیا هم این‌ها دربار خلیق چگونگی این برد پرگل خانگی با حضور بیش از ۷۰ هزار هوادار می‌نوشتیم. ورزشگاه آزادی که بسان ومبلی با صرف هزینه چند صد میلیون یورویی کاملاً بازسازی شده، میزبان این بازی بود.

اما در دنیای واقعی این خبرها نیست. پرسپولیس در مجموعه‌ای که سابقاً آزادی نامیده می‌شد، بدون هوادارانش میزبان ذوب‌آهن بود و در شبی که جشنواره «موقعیت‌سوزی» هواداران این تیم را کلافه کرده بود، با یک گل مشکوک به آفساید، موفق به گرفتن مساوی از میهمانش شد. چرا و چگونه این توقف رخ داد؟ نبود مهاجم بی‌رحم و مهم‌تر از همه تخصصی.

گویا تازه آغاز شده نمایش آن همه نقصی که ناظران و استخوان خرد کرده‌های فوتبال، درباره‌اش هشدار داده بودند. این نقصان که بعضی‌ها اصلاً قبولش ندارند، همانند دانه کوچکی در قلب خاک شکل گرفته و آرام آرام جان می‌گیرد. اگر همین امروز ریشه‌اش را خشک نکنند، بدون شک این نقیصه دیر یا زود همه آرزوهای شان را بر باد می‌دهد. آدرس دقیق حیاتش در نوک هرم تیم قهرمان فصل قبل است؛ دارایی‌شان در خط حمله، تنها یک مهاجم تخصصی است و دیگر هیچ. آن هم برای ۳ تورنمنت فشرده پیش رو.

اینکه سروش اشتباه کرد یا بی‌برو، حقیقتاً موشکافی نمی‌خواهد. یک اشتباه بزرگ و نادر بود. شاید تا یک دهه هم مشابه رخ ندهد اما گل نکرده‌های متوالی آن همه موقعیت یک سریال ترسناک و عذاب‌آور است. آنچه سروش و بیرو کردند نهایت یک ناهماهنگی بود که نباید آنچنان نگران وقوع مشابهش بود اما گل زنی‌های متوالی سعید صادقی و ترابی و دیگران چه؟ آنها همیشه و هر بازی در حال تکرار این غلط هستند و خدا می‌داند پایانش کجاست. خوب زمانی ضربه را خوردند که اگر به هر طریقی گل دوم و پیروزی هم زده می‌شد، دیگر نمی‌توانستند مشکل بزرگ را زیر قالی چارو کنند.

سعید صادقی مهاجم تخصصی نیست و در ۳۱ سالگی هم ناگهان مبدل به مهاجم هدف نخواهد شد. پس انتظار نداشته باشید از هر ۲ موقعیت یکی را گل کند. در بازی به اصطلاح خانگی اما بدون حضور هواداران، حمله‌وران پرسپولیس، هیچ کدام زنده ضربه نهایی نبودند. اگر صادقی همان نیمه اول یکی از آن موقعیت‌ها را درون دروازه حبیب فرعی‌بازی قرار می‌داد، آنگونه باران سیل‌آسای کلافگی و ناامیدی بر سر اکثریت هواداران قرمزپسند، نازل نمی‌شد.

اتفاق مهم‌تر که می‌بایست آن را جدی گرفت، دور شدن زاهدی از متن داستان بود. شهاب حتی در موقعیت گل هم قرار نمی‌گرفت و این از گل زدن‌های صادقی و ترابی و بقیه نگران‌کننده‌تر است. او در حال تلاش و دوندگی بی‌امان است تا در پازل فکری کادر فنی جای پایش را محکم کند اما متأسفانه وظیفه اصلی‌اش را گویا فراموش کرده. برخلاف او سعید صادقی بیشتر از همه در موقعیت گلزنی قرار گرفت و همه را بی‌استثنا از کف داد.

پرسپولیس باید بسیار سریع خلأ خط حمله‌اش را پر کند. وقتی گولسیانی در قالب «مهاجم هدف» باید درون زمین و گل هم بزند (البته کاملاً مشکوک به آفساید) یعنی تعلق تیم فنی و مدیریت در جذب مهاجم، کار دست‌شان داده. این تیم مهدی عبدی را ناباورانه به

رقیب (تراکتور) به صورت قرضی هیه کرد تا شهاب بماند و آن فشار خردکننده که هر که باشد، به رویش اثر سوء خواهد گذاشت. انتظار جدی گلزنی از بازیکنان کناری، وینگرها و هافبک‌ها، انتظاری می‌شود اینک ۲ مدافع می‌آیند و ۲ گل از ۳ گل این فصل تیم را می‌زنند. ۳ گل در ۳ بازی! املای پرغلط و تکراری. کی قرار است درس عبرت شود؟ وقتی باقی نمانده. باید آن مهاجم را آورد. هر کسی که کارش گل کردن یک توپ از بین آن همه موقعیت باشد. شاید یک گل زود هنگام که در نیمه نخست کافی بود تا همه چیز وارونه به نفع پرسپولیس شود. اما هر چه زدند یا بیرون از چهارچوب بود یا به بدن حریف، این مصاف، برای اکثر هواداران پرسپولیس، بیش از آنکه فوتبال جذاب در یک روز نیمه تعطیل باشد، مشق سردرد و کلافگی محض بود. عذاب مستمر و تکراری بود.

زمان زیادی باقی نمانده و درویش می‌بایست به هر قیمتی آن مهاجم گلزن را بیاورد. هر کسی که کارش گل کردن یک توپ از بین آن همه موقعیت باشد. چه بازیکن خارجی، چه بازگشت عجیب و غریب عیسی آل‌کثیر که زمزمه‌های بسیار مهمی پیرامون بازگشتش وجود دارد. بدون خرید مهاجم هدف، این تساوی‌ها و حتی شکست‌های تلخ در صف‌اند.

رضا اسدی، ستاره پرفراز و نشیب به تیم‌های تهرانی نیا

محسن ذاکری

روزنامه‌نگار

ادامه پیدا کند او تبدیل به یکی از مسافران قطر برای حضور در جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ در زمستان باشد. البته باید گفت رضا اسدی حاشیه‌های بسیاری هم در تمام این سال‌ها داشته.

آغاز با نفت تهران
تیم فوتبال نفت تهران که این روزها هیچ خبری از آن نیست و رسماً منحل شده، زمانی محلی برای پرورش ستاره‌های فوتبال ایران بود. تیمی که سابقه حضور در لیگ قهرمانان آسیا را دارد و بازیکنانی همچون علیرضا بیرانوند، وریا غفوری، امیرارسلان مطهری و بسیاری از دیگر ستاره‌های حاضر در فوتبال کشورمان از این تیم به بازی‌های بزرگ و باشگاه‌های مطرح رسیدند. اسدی هم فوتبالش را با حضور در این تیم خاطره‌انگیز آغاز کرد و پس از ۱۴ بازی در ترکیب نفت به سایپا پیوست. این بازیکن که در فصل گذشته با هواداران و تیم‌های مقابل داشت، به موفقیت رسید و احیا شد.

رضا اسدی دوران عجیب و پرفراز و نشیبی را طی کرده است. دورانی که با حضور در تیم نفت تهران آغاز شد. اسدی در سال‌های اخیر البته انتخاب‌های اشتباه زیادی هم داشته. مانند زمانی که به پرسپولیس پیوست و موفق نشد در لباس سرخپوشان تهرانی آنگونه که باید و شاید بدرخشد. این هافبک پس از احیا در تراکتور زیر نظر پاکو خمس اسپانیایی برای فصل جدید از جمع پرشورهای تبریزی جدا شد و به سپاهان پیوست. او در سپاهان هم عملکرد فوق‌العاده فصل گذشته‌اش در پیراهن تراکتور را ادامه داد و موفق شد در ۳ بازی ابتدایی لیگ بیست و سوم ۳ بار دروازه حریفان سپاهان را باز کند. نمایشی که تا به امروز کمتر مهاجمی آن را در لیگ برتر فوتبال کشورمان به نمایش گذاشته. به نظر می‌رسد اگر این روند از سوی اسدی

از سایپا و نفت، پیراهن تیم‌های سنت پاولتن، پرسپولیس، تراکتور و سپاهان را برتن کرده است. عمده حاشیه ایجاد شده برای اسدی به زمان حضورش در پرسپولیس بازمی‌گردد. جایی که او تقریباً یک فصل کاپوس‌وار را پشت سر گذاشت و هواداران این تیم هم در هر بنجره نقل و انتقالاتی امیدوار بودند این هافبک سابق از تیم‌شان جدا شود. او برای فصل گذشته با هدف احیا به تیم سابقش یعنی تراکتور بازگشت و عملکرد فوق‌العاده‌ای زیر نظر پاکو خمس اسپانیایی ارائه داد. عملکردی که باعث شد او تبدیل به یکی از بهترین بازیکنان تیمش شود. با وجود این اما دوران حضور اسدی در تبریز دوام چندانی نداشت و او تابستان امسال به سپاهان پیوست. انتقالی که البته روی روند گلزنی او تأثیری نداشته و حتی آن را بهتر از آنچه در فصل گذشته بود، ارائه کرده. با توجه به اتفاقات و حواشی‌ای که اسدی در تیم‌های سابقش داشته به نظر می‌رسد رمز موفقیت او در تراکتور و سپاهان عدم حاشیه بوده، آنچه در فوتبال ایران شبیه به معجزه است اما این بازیکن ۲۷ ساله نشان داد که می‌توان با دوری کردن از حاشیه‌های خودساخته و بخصوص درگیری‌هایی که در تیم پرسپولیس با هواداران و تیم‌های مقابل داشت، به موفقیت رسید و احیا شد.

گئورگی گولسیانی فرشته نجات ساکت رستگاری با پیراهن سرخ

سینا فتوت

خبرنگار

بی‌تردید گئورگی گولسیانی یکی از بهترین بازیکنان خارجی تاریخ فوتبال ایران است. بازیکنی که در ابتدا توسط امیر قلعه‌نویی سرمربی وقت ذوب‌آهن کشف شد و از گرجستان به فوتبال ایران آمد. البته باید گفت نقطه عطف زندگی فوتبالی گولسیانی در ایران با پیراهن پرسپولیس رقم خورد. جایی که او موفق شد تحت نظر یحیی گل‌محمدی بهترین بازی‌های عمرش را ارائه بدهد و در نهایت هم پس از چند سال دوری از تیم ملی در فیفادی خرداد ماه سال جاری به اردو دعوت شود. در ابتدای فصل بیست و سوم لیگ، یحیی گل‌محمدی تصمیم عجیبی برای این مدافع گرجستانی که فصل گذشته یکی از بهترین آمارها را در تیمش ثبت کرده، گرفت. سرمربی

سرخپوشان پایتخت دست به تغییر ترکیب تیمش برد و گولسیانی را در دو بازی اول فصل نیمی‌تشنین کرد. اتفاقی که باعث انتقادات بسیاری نسبت به یحیی و تیم فنی پرسپولیس شد. با وجود این، این مدافع خوش تکنیک و گلزن در بازی سوم در دقایق پایانی از سوی سرمربی پرسپولیس به زمین بازی فرستاده شد و گولسیانی خیلی زود تأثیر خود را نشان داد و با حضور چند دقیقه‌ای در ترکیب سرخپوشان پرسپولیس گل تساوی تیمش را به ثمر رساند تا پرسپولیس از شکست در سومین بازی خودش در فصل جدید لیگ برتر و عقب ماندن از کورس فرار کند. این گل که البته آفساید هم بود، ثابت کرد که عملکرد فوق‌العاده گولسیانی در ترکیب سرخپوشان با پنخنت همچنان ادامه دارد.

بیش به سوی گلزن‌ترین مدافع لیگ
این مدافع گرجستانی در فوتبال کشورمان

